

HUMUSKAAPAJA

Matias Madon tärkeä tehtävä (pöytäteatteriesitys pienryhmälle)

Pahvilaatikosta saa hyvän ”näyttämön”. Siihen tehdään reikä madon esiintymisaukoksi. Laatikko peitellään kankaalla, johon tehdään myös reikä matoa varten. Rekvisiitaksi askarrellaan kuokka, kastelukannu ja kukkasat kartongista. Vihreästä kananmunakennosta saa ”madon ruokaa”. Lisäksi tarvitaan siemeniä (esim. auringonkukansiemeniä). Päähenkilöinä metsätonttunukke ja etusormi-mato (madolle tehdään silmät ja suu tussilla, oikeasti madoilla ei ole silmiä).

Voit tehdä myös keppinuket ja rakentaa näyttämön pöydän pinnalle.

Kertoja:

Olipa kerran tonttu. Se oli metsätonttu ja asui tietenkin metsässä. Se piti kovasti metsästä, metsän eläimistä, marjoista, puista ja sienistä. Se kuitenkin ihaili kovasti puutarhojen isoja, kauniita kukkia. Sellaisia ei kasvanut metsässä. Metsän kukat ovat pieniä ja vaatimattomia. Kerran kävellessään metsän laitamilla, tonttu huomasi pienen hoitamattoman pellon. Tonttu ajatteli, että se voisi pellolla kasvattaa ja hoitaa kukkasia. Se hankki itselleen kuokan, kastelukannun ja kukkien siemeniä. Se kylvi siemenet maahan.

Tonttu: Oi, tästä tulee varmasti maailman ihanin kukkapelto.

Kertoja: Mutta vaikka tonttu kuinka hoiti kylvämiään siemeniä, kukat eivät kasvaneet.

Tonttu: Mitä minä teen väärin? Miksi minun kukkani eivät kasva?

Kertoja: Tonttu itki surullisena. Silloin pisti Matias-mato päänsä mullasta esiin.

Mato: Kuka täällä itkee?

Tonttu: Minä olen niin surullinen, kun kukkani eivät kasva. Minä annan niille vettä ja juttelen niille kauniisti. Silti ne eivät halua kasvaa.

Mato: Niin. Ei täällä kasva kukat eivätkä madot. Minä olen pellon viimeinen mato. Kaikki kaverini ovat lähteneet pois, kun kukaan ei hoida meitä. Meille madoille ei ole riittävästi ruokaa tällä pellolla.

Tonttu: No en minä halua hoitaa matoja. Minä en tykkää madoista. Minä haluan hoitaa kukkia. Ne ovat kauniita.

Mato: Jos ei pellossa ole matoja, niin ei siellä ole kukkiakaan. Kukat tarvitsevat veden lisäksi paljon muutakin. Me madot möyrimme mullassa, niin että se on pehmeää ja ilmavaa kukkien kasvaa. Me madot myös valmistamme kukkien ruuan. Ei kukaan elä ilman ruokaa.

Tonttu: Tarkoitatko, että jos minä haluan kukkia, niin minun pitää ensin hoitaa matoja.

Mato: Juuri niin. Sitä minä tarkoitan.

Tonttu: Miten matoja hoidetaan?

Mato: Meidän hoitaminen on helppoa. Meille pitää antaa hyvää ruokaa: heiniä, lehtiä, hedelmien kuoria, salaattia, porkkanan kuoria. Kaikkea sellaista, mistä sinäkin pidät.

Tonttu: Minä en pidä heinästä enkä lehdistä. Ja hedelmien ja porkkanan kuoret laitan aina kompostiin.

HUMUSKAAPAJA

Mato: Kompostistakin me madot pidämme. Levitä komposti tähän pelolle ja heiniä ja lehtiä myös. Minä tulen sitten kavereideni kanssa syömään ne. Usko pois. Pian sinulla on paljon ihania kukkia.

Tonttu: Lupaatko varmasti.

Mato: Kyllä.

Niin tonttu toi madolle ruokaa. Kompostia, heinää, puiden lehtiä. Matiaksella oli nyt yllin kyllin ruokaa ja pian tontun tuoma ruoka houkutteli paikalle paljon muitakin matoja. Pelto ihan kihisi ja kuhisi matoja. Ja niin eräänä päivänä, kun tonttu tuli taas tuomaan ruokaa madoille, se näki, että pelto oli alkanut vihertää. Ensimmäinen kukan nuppukin oli noussut ylös. Pian koko pelto oli värikäs kukkivista kukista.

Mato: Nyt sinulla on kauniita kukkia ja minulla on paljon kavereita.

Tonttu: Kiitos sinulle ja ystävillesi. Minä tuon teille aina hyvää ruokaa, jotta kukillani on hyvä olla.

Mato: Kiitos. Siitä me pidämme.

Ja yhä edelleenkin Matias Mato auttaa tonttua kukkien hoidossa.

